

Heinrich Rahn

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Henricus Rahne, I.D. & Prof.
Ad Exequias Quas Viro ... Dn. Joachimo Eilero, Reipublicae Rostochiensis
Senatori Marito suo desideratissimo Vidua moestissima paratas cupit. Omnes
Academiae Cives amice invitat**

Rostochii: Kilius, 1648

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn751405809>

Druck Freier Zugang

Rahne, H.,
in
J. Eiler.

Rost. 1648.

16

PROGRAMMA

2to
RECTOR

Universitatis Rostochiensis

HENRICVS RAHNE,

J. D. & Prof.

AD EXEQUIAS

Quas

Civis Prudentissimo Spectatissimoq;

DN. JOACHIMO

EILERO,

Reipublicæ Rostochiensis Senatori

Marito suo desideratissimo

Vidua mœstissima paratas cupit.

Omnes Academia Cives amicè invitat.

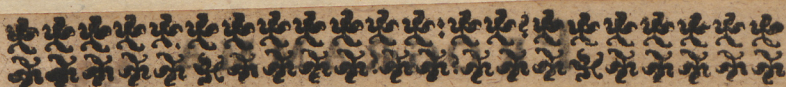

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Academia

Typographi, Anno 1648.

Ene ille, quisquis est, apud Sto-
 bæum inquit; ὡς περ ἀρχὸς ὑποκριτῆς.
 εὖ καὶ τὸν πρόλογον, εὖ καὶ τὰ μέσαι, εὖ καὶ τὴν κατα-
 τέρφην. ἔτι καὶ δ' ἀρχὸς ἀνὴρ, εὖ καὶ τὰ πρῶτα τὰ
 βίαι εὖ καὶ τὰ μέσαι, εὖ καὶ τὴν τελευτήν. *Quem-
 admodum bonus histrio, bene prologum, bene medium
 fabula, nec non bene etiam catastrophem agit: ita bonus
 vir quoque primordia vite recte, & media probe, fi-
 nemque congruentem his administrat* Nam εἰ τὸ ζῆν ἴσθαι
 πλείους μνησίων, ἀλλὰ τὸ εὖ ζῆν non vita maximi est fa-
 cienda, sed bona vita. Qualem egisse beateque per-
 egisse DN. JOACHIMUM EILERUM, Senatorij
 ordinis virum, cui iusta hoc die facturi sumus, in
 ore est omnium, & maximè constabit ex ijs, quæ
 de ipso pro consuetudine receptâ exponemus,
 ut quoniam ipse nobiscum esse amplius haud
 potest, memoria tamen ejus maneat, & morum
 duret exemplum. Natus est Rostochi d. XXV.
 Septembris anni ciciocIII. Patre Viro Spectatissi-
 mo Integerrimoque DN. JOACHIMO EILERO
 Cive & Zythopæo, qui die XXI. Septem-
 bris, anni ciciocXXV, vitâ concessit; matre
 MARGARETA Wessels / fœmina honestissima
 ac pia, quæ d. XXIII. Augusti, anni ciciocXXXI.
 inter vivos esse desuit. Avus paternus fuit Vir
 prudentissimus DN. NICOLAUS EILERUS Sen-
 nator

nator de Reipub. nostra oppidana bene meritus, eam
in primis repestare, quæ belli calamitatibus misc-
rum in modum tentata atq; afflicta fuit. Tum e-
nim temporis idoneus judicatus fuit, qui in ma-
ximis Reipub. negotiis, ad Cæsaream Majesta-
tem, unâ cum aliis, ablegaretur. Quod legatio-
nis munus, posthabito omni discrimine ac mo-
lestia, amantiſſimus patriæ lubens suscepit, eoq;
in commodum hujus Reip. felicissimè perfun-
ctus est. Avia paterna fuit GESA Wolterstörffs/
matrona pientissima, DN. FRANCISCI Wolter-
störffs/ Senatoris quondam in hac Reipub. gra-
vissimi filia. Avum maternum habuit Virum ad-
modum Reverendum & Clarissimum DN. M.
LAURENTIUM Wessel/ Professore quon-
dam Academiæ nostræ laudatissimum, dehinc
Pastorem ac Inspectorem Ecclesiæ Fehmarien-
sis; Quam functionem per annos viginti maxi-
ma cum laude neq; minore cum fructu audito-
rum administravit tantisper, dum Wismariam
vocatus, Pastor ibidem Ecclesiæ Nicolaitanæ re-
nunciaretur, in qua statione itidem sedulam,
quantum in ipso, operam dedit, ut ne facta à
verbis, vita & mores à professione discreparent.
Aviam maternam sortitus fuit ANNAM Schmi-
des/ sceminam præstantissimam, DN. BALTHA-
SARIS SCHMIDII Civis olim apud nos specta-
tissim

tissimi filiam, DN. BARTHOLDI SCHMIDII
Consulis quondam hujus Reipub. amplissimi so-
rorem. Videmus itaq; cum multum ad famam
& existimationem faciat opinio honesti generis,
quod utraq; sane ex linea defuncto nostro Sena-
tori genus contigerit honestissimum. Quia ve-
ro ad Christianum non generatio sed regenera-
tio, ita virum bonum non facit prima nativitas,
sed altera, hoc est, recta & pia educatio atq; in-
stitutio: parentes, ne paricidii scelere (ita Chry-
sostomus educationis liberorum neglectioem
appellabat) sese obstringerent, filio suo mox à
puero domi ad omnem pietatem & virtutem
duces fuerunt: eidemq; etiam rectissimam vi-
vendi viam, à præceptoribus tam publicis quàm
privatis monstrari curarunt. Literis, quæ hu-
maniores ipsæ vocantur & nos faciunt, diligen-
tissimè imbutus, parentum auspiciis, anno
c1o1ocXXI, circa festum Michaelis in Acade-
miam Lipsiensem, ex hac in Jenensem ablegatus
est, ubi per biennium ferme in studio Theologi-
co ita profecit, ut ingentium meritorum Theo-
logis & summæ famæ D. JOHANNI GERHARDO,
D. JO. MAIORI & D. JO. HIMMELIO & innotesce-
ret familiariter, & ingenium juxta ac mores faci-
le iis approbaret. Inde profectus est in Acade-
miam Gissensem & paulo post Marpurgensem,
in

in qua per sesqui annum egregia in stadio virtutis ac literarum spacia fecit. Postquam verò pater in fata præproperè concessisset, à matre vidua domum revocatus est, cui & morem gessit, & quoad illa in vivis omni cultu atq; obsequio semper præsto fuit. Cæterum domi non otiosus delituit, sed sacras literas, antiquitatem & historiam, civilis prudentiæ magistram ita excoluit, ut iudicium, ingenium, cæterasq; quas à natura præclaras accepisset dotes, diligentia assiduâ & labore in majus proveheret. Anno supra millesimum sexcentesium trigesimo tertio animum ad rem uxoriæ hortantibus propinquis adjecit, & matrimonio sibi junxit d. III. Septemb. ANNAM Eggebrechts/ virginem lectissimam; Viri Amplissimi & Consultissimi DN. D. DANIELIS Eggebrechten/ Consulis quondâ apud Wismarienses Senioris ejusdemq; meritissimi, & in iudicio provinciali atq; aulico Assessoris gravissimi filiam, ex qua in conjugio quinque & decem annorum pacatissimo liberos sustulit septem, duos masculos, quinque fæmellas. Equibus *Margaretam*, natam d. XVIII. Novemb. anni clolc XXXIV. & duas filiolas natas d. XX. Aprilis anni clolc XXXVI. denatas verò statim à baptismo jam olim præmisit; *Agnetam*, d. VI. Septembris anni clolc XXXVII, filium primogenitum

genitum *Joachimum* die VII. Augusti, anni
clōlōcXL. & *Danielem*, d. XXVIII. Martii, anni
clōlōcXLIII. ac postremum *Annam* d. V. No-
vembr, anni clōlōcXLV. in hanc lucem editos
post sese reliquit, quibus optima quæq; ex ani-
mi sententia precamur. Mores suos & vitam ita
formaverat, ut in dictis & factis constans, in co-
lendis amicis ingenuus & sine fūco, in tuendis vi-
duis ac orphanis sedulus & absq; dolo, cuius
obvius & expositus, in curando ærario publico
fidelis esset, ea deniq; faceret, quæ & virum bo-
num & civem laudatum maximè decet. Qua-
re d. XXIV. Februarii, anni clōlōcXLII. in ordi-
nem Senatorium ordinariâ ac legitimâ electio-
ne cooptatus est. In qua functione studium ve-
ritatis, atq; ejus ubiq; proponendæ libertatem,
constantiam animi, fidem, industriam, mansue-
tudinem atq; integritatem & amplissimo Sena-
tui & civibus ita probavit, ut ab omnibus impa-
tientissimè desideretur. Multa heic prætermi-
to, quæ in laudem ipsius verè dici poterant, jure
debeant: propterea quod in vulgus pleraq; no-
ta sunt. Dolendum autem tot maximis dotibus
instructum virum tam infirmo fuisse corpore,
quippe aliquot abhinc annis de scorbuto hære-
ditario præcipuè questus est, qui cum non ita
pridem per septimanas sedecim planè lecto affi-
xum

rum tenuit. E quo tamen eluctatus eo usq; , ut pedes è domo efferre iterum, & officii sui partes implere posset. Sed ipso Ascensionis Dominicæ festo denuò in affectum scorbuticum & pulmonum incidit, & cum propter crebras expectorationes, ut vocant *ιατρῶν πῦδες*, vires ejus mirificè prosternerentur, à nugis rerum mortalium receptui canens sese divinis meditationibus & sacris precationibus totum dedit, & sarcinulis suis collectis ad *ἀγρυπνίας* sese comparavit. Quare ministrum verbi Virum Reverendum & Clarissimum DN. M. JOHANNEM CORFINIUM ad ædem B. Virginis Archidiaconum vigilantissimum arcessivit, cui cum peccata sua, super quibus maximopere dolebat, summâ cum devotione confessus esset, lautissimum illud epulum, in quo totius mundi sospitator CHRISTUS Jesus, veram sui corporis ambrosiam manducandâ præbet, verumq; illud sui sanguinis nectar propinat, max. mà animi reverentiâ accepit. Die 27. Maij, cum ultimus agon immineret, non solum dicta illa biblica & preces, quas ipse manu sua multo ante peculiari libello conscripserat, à conjugē sibi prælegi, sed & M. Jo. CORFINIUM iterum vocari jussit, qui fiduciam, quam incredibilem in CHRISTUM Servatorem fixam habebat, juvaret præclaris è S. Scripturæ codice & cum maximè notis monitis, incenderetq; & obfirmaret. Multa præ-

præcepit ipse memorans, ac illico reddidit simul
proferri cæpta essent. Inprimis in ore habuisse
narratur nobis: *Herz Jesu dir leb ich/ dir sterb ich.*
Herz Jesu nim meinen Geist auff. Herz Jesu ich be-
fehle meine Seele in deine Hände: atq; hæc suspiria
tam diu repetiit, donec inter assistentium propin-
quorum preces, hora VI pomeridiana, die jam
nominato, candelæ instar deflagraret, & sensibus
omnibus integris, ac nihil turbatâ mente ex mun-
di hujus diversorio, in qvo annos qvinq; & qua-
draginta moratus fuerat, in veram patriam mi-
graret. O vitam DN. EILERI non quidem longè
protractam, sed bene transactam! ô migrationem
beatam! ô permutationem fortunatam! Jam æter-
nis & tantis quidem perfunditur gaudiis, ut ora-
tionis nostræ infantia, ne millesimam quidem il-
lorum partem assequi possit; sed fateri necesse ha-
beat, esse illa ἀρρητα, ἀνεκλάλητα, & quæ oculus non
vidit, auris non audit, neq; in ullius cor hominis
descenderunt.

Ad Horam I. pomeridianam ergastulum illud
animæ efferetur. Quapropter vos adhortamur,
CIVES ACADEMICI, & amicè rogamus, ut funus e-
jus frequenti officio deducatis. PP. Rostochj
KAL. JUN. anno recuperatæ gratiæ clō 16cXLIIX.
Conventus fiet in æde B. Virgini sacra.

xum tenuit. E quo tamen eluctatus e-
 des è domo efferre iterum, & officii su-
 plere posset. Sed ipso Ascensionis Do-
 denuò in affectum scorbuticum & pu-
 cidit, & cum propter crebras expecta-
 vocant *ταρῶν παίδες*, vires ejus mirifice-
 rentur, à nugis rerum mortalium reco-
 sese divinis meditationibus & sacris pr-
 totum dedit, & sarcinulis suis collecti-
 sese comparavit. Quare ministrum
 Reverendum & Clarissimum DN. M.
 CORFINIUM ad ædem B. Virginis Arc-
 vigilantissimum arcessivit, cui cum
 super quibus maximopere dolebat, &
 devotione confessus esset, lautissimu-
 lum, in quo totius mundi sospitator
 sus, veram sui corporis ambrosiam n-
 præbet, verumq; illud sui sanguinis n-
 nat, max. mà animi reverentiâ acce-
 Maij, cum ultimus agon immineret,
 dicta illa biblica & preces, quas ipse m-
 to ante peculiari libello conscripsera-
 sibi prælegi, sed & M. Jo. CORFIN-
 vocari iussit, qui fiduciam, quam i-
 in CHRISTUM Servatorem fixam habe-
 præclaris è S. Scripturæ codice & c-
 notis monitis, incenderetq; & obfirm-

